

عنوان مقاله:

گردشگری کشاورزی رویکردی برای توسعه منطقه ای (مطالعه موردی: روستاهای شهرستان سوادکوه)

محل انتشار:

اولین همایش علوم جغرافیایی ایران 1393 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

رحیم بردی آنا مراد نژاد - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه مازندران

مهناز حسینی سیاه گلی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه مازندران

زینب شعبانی کوشالشاهی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم اقتصادی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

گردشگری کشاورزی به معنای جذب مسافر و گردشگر به مناطق کشاورزی، به قصد تفریح و یا آموزش و یا به بیان دیگر انعکاسی از تدارک فرصت های جدید در زمینه ایجاد فرصت های اقتصادی از طریق گردشگری در مزارع می باشد. منطقه مورد بررسی در این پژوهش، روستای آبندان، از توابع شهرستان سوادکوه است که با توجه به قابلیت ها و موقعیت خاص خود دارای ظرفیت های بالقوه ای برای جذب گردشگر کشاورزی می باشد. هدف از مطالعه حاضر بررسی تاثیر گردشگری کشاورزی بر توسعه روستایی می باشد و بدین منظور از ابزار SWOT و ماتریس QSPM برای شناسایی، طبقه بندی تحلیل عوامل استراتژیک محیط درونی و بیرونی استفاده شده است. نمونه آماری مورد استفاده 74 نفر از متخصصان و کارشناسان گردشگری می باشد. نتایج حاصل بیانگر استوار بودن راهبردها بر تمرکز نقاط قوت درونی و فرصت های بیرونی است. مهم ترین نقاط قوت روستای آبندان سوادکوه در زمینه توسعه روستایی عبارتند از: قابلیت های منطقه برای جذب گردشگر (از جمله کشت گیاهان دارویی)، آب و هوای مطبوع، داشتن محیط آرام و سرسبز جهت استراحت و تمدد اعصاب به عنوان اولویت های اول و دوم و سوم و مهم ترین فرصت هایی که روستای آبندان سوادکوه در زمینه توسعه روستایی با آن روبرو است شامل اشتغالزایی جوانان در روستا، توسعه تولید محصولات دارویی و ارگانیک و افزایش درآمد سرانه روستا و ارتقا سطح استانداردهای زندگی می باشد که به ترتیب اولویت های اول، دوم و سوم را به خود اختصاص دادند.

کلمات کلیدی:

گردشگری کشاورزی، توسعه روستایی، روش SWOT، ماتریس QSPM، روستای آبندان شهرستان سوادکوه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/317274>

